

DE MACHTIGE GOD

ONTSLUIERD VOOR ONS

 Heb een paar Schriftgedeelten opgeschreven waarover ik tot u wil spreken, en ik vertrouw erop dat God onze zwakke inspanningen zal zegenen.

² Nu, vele mensen hebben zich afgevraagd waarom we zo eigenaardig zijn en zo lawaaierig. Weet u, dit is een wat andere soort conventie dan wat de—de mensen gewend zijn te zien. En meestal is alles min of meer in een droge en afgezaagde vorm. Maar wanneer we naar deze conventies komen, wat nu al een aantal jaren mijn voorrecht is geweest sinds ze eerst begonnen waren, en we weten nauwelijks wat we gaan doen. We komen gewoon en geven ons over. Dat is het enige dat we weten te doen. En God doet de rest ervan. Dus dat maakt ons een heel eigenaardig gedragend volk.

³ Onlangs zei iemand: “Weet u, jullie mensen zijn echt eigenaardig.”

En ik zei: “Wel, ik—ik veronderstel dat we dat zijn.”

⁴ En ik herinner me een van de conventies. Broeder Troy vertelde me eens over een kleine Duitser die zei dat hij de doop van de Heilige Geest ontving. En de volgende dag, in de zaak waar hij werkte, zou hij zijn handen opheffen en de Here prijzen en in tongen spreken en gewoon vreselijk tekeer gaan. En tenslotte kwam de baas langs en zei: “Heini, wat is er met je aan de hand?”

⁵ Hij zei: “O, ik werd gered.” Hij zei: “Mijn hart loopt gewoon over van vreugde.”

⁶ Hij zei: “Wel, jij moet daar bij dat stelletje moeren, gekken zijn geweest.”

⁷ Hij zei: “Ja. Glorie voor God!” Zei: “Dank de Here voor de moeren.” Hij zei—hij zei: “Neem je de auto die over de weg komt. . .” Zei: “Neem je al de moeren eruit, heb je niets dan een hoop schroot.” En dat is gewoon. . . Da’s zo’n beetje waar, weet u.

⁸ Op een dag, in Californië—ik ging door de straten van Los Angeles en ik zag een man met een bord op zijn borst en, *hier*. En hij zei: “Ik ben een dwaas voor Christus.” En iedereen keek naar hem. En ik zag ze omdraaien en kijken nadat hij voorbijging. En ik dacht dat ik als de anderen zou doen. En op de. . . zijn rug stond er: “Wiens dwaas bent u?” Ja. Ik geloof dat we allen een beetje eigenaardig zijn, de een voor de ander, weet u.

⁹ Maar, weet u, de wereld raakt in zo'n sleur, totdat iets dat anders is het zo eigenaardig maakt totdat de mensen ook denken dat er iets, iets mis is. En meestal moet God iets zo ongewoons doen om de mensen weer terug naar de Bijbel te krijgen.

¹⁰ Ik kan me voorstellen dat Noach min of meer een gek was voor dat wetenschappelijk tijdperk waarin hij leefde, omdat ze konden bewijzen dat er geen water in de lucht was. Maar God zei dat er daar wat zou zijn. Dus Noach, dat predikend en gelovend, hij werd een gek.

¹¹ En ik stel me voor dat toen Mozes naar Egypte ging dat hij wel iets van een—een gek was voor Farao. Maar vergeet niet dat Farao ook een gek voor hem was. Dus, zij . . . We beseffen dat.

¹² Zelfs Jezus werd een ketter beschouwd. Dat is waar. Maarten Luther was een gek voor de Katholieke kerk. En John Wesley was een gek voor de Anglicaanse. Dus, weet u, het—het wordt ongeveer tijd voor een volgende gek. Denkt u niet? Maar voordat er een moer, een gek kan zijn, moet er eerst een bout zijn, om erop aangeschroefd te worden.

¹³ Dus, weet u, Noach, als een moer, een gek, hij . . . Er is de moer voor nodig, die de bout aantrekt—trekt iets bij elkaar en houdt iets samen. Dus, Noach kon allen die geloofden in de ark trekken, van de oordelen weg, door een moer, een gek te zijn.

¹⁴ We ontdekken dat Mozes de kerk uit Egypte trok door een moer, een gek te zijn. Dat is juist.

¹⁵ Ik denk dat we een moer nu nodig hebben om de Bruid uit de kerk te trekken. We hebben nu iets nodig, nog een; dus we zijn een heel eigenaardig soort mensen. En ik dacht vanavond, als de Here het wilde, dat ik enkele Schriftgedeelten zou proberen te lezen die hiermee verband houden en even een paar ogenblikken tot u zou spreken en proberen u te laten zien waarom wij zo'n eigenaardig volk zijn.

¹⁶ Laten we nu in de Schriften gaan naar Filippenzen het 2e hoofdstuk 1:8, en II Korintiërs 3:6. En laten we lezen als wij geloven in Gods Woord.

¹⁷ En nu, even voordat we lezen, laten we onze hoofden buigen voor gebed.

¹⁸ Genadige hemelse Vader, we zijn inderdaad een bevoorrecht volk vanavond om in dit tijdperk te leven, en de dingen te zien die we zien gebeuren en te weten dat de tijd nabij is wanneer Jezus voor Zijn Gemeente zal komen. O, dat grijpt onze harten aan, Here! En als wij de pagina's vanavond omslaan, bidden we dat U ons een context uit deze tekst wilt geven. En moge de Heilige Geest aan onze harten de dingen openbaren die goed en aangenaam voor God zouden zijn. Want wij vragen het in Jezus' Naam. Amen.

¹⁹ Weet u, 'k geloof dat ik u zal vragen iets te doen. Ik—ik vraag normaal gesproken wat vreemde dingen, en ik hoop dat ik niet iets té vreemds vraag. Maar als wij trouw zweren aan de vlag, staan wij allemaal op. En—en als de vlag voorbij gaat, staan wij op; wat we behoren te doen. En we staan om te salueren. Laten we gewoon op gaan staan terwijl we het Woord lezen, als u wilt, 2 Korintiërs 3:6.

Die ons . . . bekwaam gemaakt heeft, om te zijn dienaars van het Nieuwe Testament, niet van de letter, maar van de Geest; want de letter doodt, maar de Geest maakt levend.

Maar als—maar als de bediening van de dood, geschreven en ingedrukt op stenen, in heerlijkheid is geweest, zodat de kinderen Israëls het aangezicht van Mozes niet konden aanzien, wegens de heerlijkheid van zijn aangezicht, die echter verdwijnen moest,

hoe zou niet veelmeer de bediening van de Geest in heerlijkheid zijn?

Want als de bediening van de verdoemenis heerlijkheid geweest is, zo is veelmeer de bediening van gerechtigheid overvloedig in heerlijkheid.

Want zelfs dat wat verheerlijkt was, is in dit opzicht niet heerlijk geweest, ten aanzien van deze uitnemende heerlijkheid.

Want als dat wat weggedaan wordt, in heerlijkheid was, hoe . . . of veel meer is het blijvende in heerlijkheid.

Aangezien wij dan zulk een hoop hebben, zo gebruiken wij zeer duidelijke spraak;

En niet als Mozes, die een sluier op zijn gelaat deed, zodat de kinderen Israëls niet konden zien op het einde van wat moester verdwijnen.

Maar hun zinnen werden verblind; want tot op de dag van heden blijft dezelfde sluier zonder weggenomen te worden in het lezen van het Oude Testament, hetwelk in Christus weggedaan is.

Maar zelfs tot de dag van vandaag, wanneer Mozes gelezen wordt, ligt de sluier op hun hart.

Maar wanneer het zich bekeerd zal hebben tot de Here, zal de sluier weggenomen worden. Niet . . .

De Here nu is die Geest; en waar de Geest des Heren is, daar is vrijheid.

Maar wij allen, met ongedekten gezichten aanschouwen als in een spiegel de heerlijkheid des Heren, de verandering naar hetzelfde beeld van

heerlijkheid tot heerlijkheid, zoals van de Geest des Heren.

20 En in Filippenzen 2 lezen we dit, beginnend met het 1e en lezend tot en met het 8e vers.

Als—als er dan enige vertroosting is in Christus, als er enige troost van liefde, . . . enige gemeenschap van de Geest, enige innerlijke bewegingen van ontferming, vervult dan mijn blijdschap, dat gij eensgezind zijt, dezelfde liefde hebbende, van één gemoed en eensgezind zijnde.

Laat niets gedaan worden door twisting of ijdele eer, maar laat in ootmoedigheid de een de ander beter achten dan zichzelf.

Een ieder zie niet op het zijne, maar ieder zie ook op wat van anderen is.

Laat deze gezindheid in u zijn, hetwelk ook in Christus Jezus was;

Die in de gestalte van God zijnde, het niet als roof achtte aan God gelijk te zijn;

maar maakte van Zichzelf van geen reputatie, en nam de gestalte van een dienstknecht aan, en werd gelijk aan de mensen;

en in de gedaante gevonden als een mens, vernederde Hij Zichzelf en werd gehoorzaam tot de dood, ja, de dood van het kruis.

21 Laten we bidden.

22 Hemelse Vader, dit grote Woord dat vanavond is gelezen uit Uw Heilige Schrift, maak het zo werkelijk voor onze harten dat wij van hier zullen gaan zoals zij die van Emmaüs gingen, zeggende: “Was ons hart niet brandende in ons toen Hij tot ons sprak op de weg?” Want wij vragen het in Jezus’ Naam. Amen.

U kunt zitten.

23 Nu, dit is een heel eigenaardige tekst, maar ik denk dat het heel geschikt is voor de gelegenheid. Ik wilde spreken over het onderwerp van *De machtige God ontsluiert voor ons*.

24 Nu, sinds er de mens is geweest, is er een honger in het hart van de mens geweest om erachter te komen waar hij vandaan kwam, en wat de reden is dat hij hier is en waar hij heen gaat. Er is maar Eén Die dat kan beantwoorden, dat is Degene Die hem hier bracht. En de mens heeft altijd God willen zien.

25 Terug in het Oude Testament ontdekken we dat God Zich versluisde voor ongelovigen. God heeft een heel eigenaardige manier om met mensen om te gaan. Hij verbergt Zich voor de ongelovige en openbaart Zich aan de gelovige. God doet dat. Jezus dankte de Vader dat Hij deze dingen verborgen had voor

de wijzen en verstandigen en het zou openbaren aan kinderkens die zouden willen leren. Dus we ontdekken dat God nooit in Zijn natuur verandert en dat Hij altijd Zijn werk op dezelfde manier doet. We ontdekken in Maleachi 3 dat Hij zei: “Ik ben God en Ik verander niet.” Dus Hij werkt volgens hetzelfde principe, heel de tijd.

²⁶ Nu, we nemen een van de oudste boeken van de Bijbel. Toen Job, een van de meest rechtvaardige mannen van zijn tijd, een volmaakt mens in de wetten van God, een dienstknecht—edele, eerbare dienstknecht—zozeer zelfs tot God zei: “Er is niemand zoals hij op de aarde.” Maar . . . zijn verlangen eens, om God te zien, Hij wist dat er een God was en hij voelde zich dat hij Hem graag zou willen zien, of anders naar Zijn huis te gaan en op de deur te kloppen, en zeggen: “Ik zou graag met U willen spreken.” Gaan zitten, met Hem praten, zoals wij dat met elkaar zouden.

²⁷ We hebben een verstandhouding. Dat is waarom we in deze conventies zijn, waar we samenkomen en—en onze gedachten uiten. En—en we begrijpen elkaar beter wanneer we de dingen met elkaar bepraten. En predikers doen dat. Mensen van allerlei achtergronden doen het, bepraten de dingen.

²⁸ En Job, God was zo echt voor hem, hij wilde weten of hij niet aan Zijn deur kon kloppen en—en een interview met Hem hebben.

²⁹ Maar we ontdekken dat God wel tot hem sprak, maar Hij was versluisd. Hij was versluisd in de vorm van een wervelwind. En Hij zei Job zijn lendenen aan te gorden; Hij zou tot hem spreken als een man. En Hij kwam neer in een wervelwind en—en sprak tot Job. En Hij werd aan Job bekend gemaakt door de wervelwind; echter zag hij Hem niet exact. Hij kon alleen de wind horen waaien, en rondtollen in de bomen. En de Stem kwam uit de wervelwind, maar God was versluisd in de wervelwind.

³⁰ We zien in Afrika, Zuid-Afrika, dat ze het woord *amoyah* gebruiken, wat “een ongeziene kracht” betekent.

³¹ En deze onzichtbare kracht in de wervelwind had een hoorbare stem. Die sprak tot Job, al zag hij nooit Zijn gedaante. Maar Hij was voor hem versluisd door de wervelwind.

³² Wij zien dat een van de grote profeten van de Bijbel, Mozes, van het Oude Testament, een van Gods uitverkoren, geselecteerde, voorbestemde dienstknechten—hij had ook een verlangen om Hem te zien. Hij was zo dicht bij Hem geweest en had zoveel dingen gezien van Zijn grote mystieke hand die voor hem uitging en dingen deed die alleen God kon doen. Hij had een verlangen om Hem te zien op een dag en God zei tegen hem: “Ga op de rots staan.”

³³ En toen hij op de rots stond, zag Mozes Hem voorbijgaan. Hij zag de achterkant van Hem. En hij zei: “Het leek op een man,

een man zijn rug.” Toch zag hij God niet. Hij zag alleen de sluier van God.

³⁴ De Bijbel zei: “Niemand heeft God ooit gezien, maar de eniggeborene van de Vader heeft Hem bekend gemaakt.” Dus Mozes zag Hem versluierd als een Man. We ontdekken dat Jehova van het Oude Testament gewoon Jezus van het Nieuwe Testament was.

³⁵ En—en dr. Scofield hier, we ontdekken dat zijn woord, ‘veranderend van vorm.’ We ontdekken het woord *en morphe* in het Grieks, wat betekent: “het ongeziene werd zichtbaar gemaakt.” Iets dat niet kan . . . We weten dat het er is. Het kan . . . kan niet gezien worden, maar toch weten we dat het er is. En toen Hij Zijn vorm veranderde, van de *en morphe*, wat betekent dat Hij veranderde van bovennatuurlijk naar natuurlijk.

³⁶ En Hij veranderde gewoon Zijn masker; met andere woorden: het is als een toneelstuk. Hij was aan het acteren. En bij de Grieken, toen ze hun masker veranderden, misschien had één spel- . . . één speler misschien in verschillende rollen opgetreden.

³⁷ En mijn dochter, hier aanwezig, ze hadden net op de middelbare school een—een toneelstuk. En één jongen die ik ken, speelde ongeveer vier rollen, maar hij zou achter het toneel gaan en zijn—zijn masker veranderen om dan tevoorschijn te komen om een andere rol te spelen.

³⁸ Nu, als u de Oude Testament profetieën neemt over wat de Messias zou zijn, kunt u het vergelijken met het leven van Jezus en dan hebt u het precies wie Jezus was. Hij was niet gewoon maar een gewone man. Hij was God *en morphe*. Hij was veranderd van—van het bovennatuurlijke in de natuurlijke vorm van een mens. Toch was Hij God, gemanifesteerd in het vlees, versluierd door een menselijke, vleselijke sluier.

En kijkt u naar het Oude Testament.

³⁹ Ik—ik—ik weet dat ik tot een gemengd gehoor vanavond spreek uit verschillende delen van de wereld. En we zijn hier om erachter te komen. Wat zijn we—wat zijn we aan het doen? Wat—wat zijn we? Waar gaan we heen? Wat gebeurt er? Wat betekent dit allemaal?

⁴⁰ En nu ontdekken we hierin dat, als u Joodse mannen en vrouwen, en de rabbi's in—in—in de tempel in de dagen van weleer, als ze naar de Bijbel hadden gekeken, de profetieën, in plaats van naar de tradities, zouden ze herkend hebben wie Jezus was. Ze zouden Hem nooit Beëlzebub hebben genoemd. Ze zouden Hem nooit gekruisigd hebben. Maar het moest allemaal uitgespeeld worden. Dat is deel van het toneelstuk. En ze waren verblind voor deze zaak.

⁴¹ Het is zoals, velen van u mannen, vrouwen hier vanavond, misschien mijn leeftijd of iets ouder. U herinnert zich hier

in Amerika, jaren geleden, voordat...De Chinezen...Mijn broeder, die net de introductie hier had—dat kwam in mijn gedachten op toen ik met hem sprak. Hoe dat zij vroeger...Ze konden geen Engels spreken, en ze—ze runden de wasserij. En u zou naar zijn wasserij gaan om uw was te laten doen. De—de Chinese wasbazen zouden een bonnetje nemen, en zouden het op een bepaalde wijze scheuren. U neemt één deel van de bon; hij zou het andere deel nemen. Maar toen u terugkwam om uw spullen op te halen, moesten die twee stukken papier op elkaar aansluiten. En als ze niet precies goed op elkaar aansloten... U kon het op geen enkele manier nabootsen, want hij had het ene stuk en u had het andere. En als het paste... Dan had u het recht om te claimen wat van u was. En dan kreeg u wat van u was, wanneer u in bezit was van het andere deel van het contract.

⁴² Zo is het vanavond, wanneer wij het andere deel van het contract hebben. Toen God Zijn Zoon in tweeën scheurde op Golgotha, het lichaam opnam als offer en de Geest neerzond naar ons, Die eens in een Man leefde, Jezus. Diezelfde God is vanavond versluisd in de vorm van de Heilige Geest. Die twee stukken moeten samenkomen, dan bent u deel van het contract. God deed dit om beter bekend te zijn voor de mens, toen Hij Zichzelf mens maakte.

⁴³ Ik las een verhaal, enkele jaren geleden. En in dit verhaal, er stond dat een grote, nobele koning... Ik vergeet nu even zijn naam. Ik was niet van plan om te spreken over het verhaal. Het is misschien fictie, maar het leidt ons naar een punt dat ons een achtergrond geeft over wat we willen zeggen. Deze koning, hij was zo'n nobele koning en zo'n grote liefhebber van zijn onderdanen, tot op een dag, voor zijn—zijn garde en de leden van zijn koninklijk huis, hij zei: "Vandaag ziet u mij voor de laatste keer voor vele jaren."

⁴⁴ En zijn garde en zijn edelen zeiden tegen hem: "Goede koning, waarom zegt u dat? Gaat u naar een vreemd land ergens om een vreemdeling te worden?"

⁴⁵ Hij zei: "Nee, ik blijf precies hier. Wel," zei, "ik ga heen onder mijn onderdanen. Ik ga een landarbeider worden. Ik ga hout hakken met de houthakker. Ik ga de—de grond bewerken met de landbouwer. Ik ga de wijnstokken snoeien met degenen die de wijnstokken snoeien. Ik ga een van hen zijn, om beter bekend te raken met wat ze doen. En ik hou van hen. En ik wil hen beter leren kennen, persoonlijk. Zij zullen me niet kennen. Maar toch wil ik ze op die manier leren kennen."

⁴⁶ En de volgende ochtend, toen zijn afgevaardigden en al zijn mensen hem zagen (of degenen die in het paleis waren) zijn kroon afnemen en hem neerleggen op de zetel, de troon; en zijn mantel uittrekken en boerenkleren aantrekken, op stap onder de gewone mensen.

Nu, in dat kleine verhaal komen we dan te weten over God.

⁴⁷ Zij zeiden tegen de koning, zeiden: “Koning, wij willen u. Wij houden van u. Wij—wij willen dat u koning blijft.” Maar hij wilde één van hén worden, om hén beter te leren kennen, zodat zij hém beter zouden kennen, wat hij werkelijk was. Het zou hun laten zien wat hij werkelijk was.

⁴⁸ En dat is wat God deed. Hij—Hij veranderde Zichzelf van Jehova God te zijn om één van ons te worden, zodat Hij zou mogen lijden, zodat Hij de dood zou mogen proeven, Hij zou mogen weten wat de engel van de dood was en de straf van de dood op Zich nemen. Hij legde Zijn—Zijn kroon en Zijn mantel af en werd een van ons. Hij waste voeten met de—met de—de nederigen. Hij woonde in de tenten, bij de armen. Hij sliep in de—de bossen en op de straten met degenen die kansarm waren. Hij werd een van ons zodat Hij ons beter zou mogen begrijpen en zodat wij Hém beter zouden mogen begrijpen.

⁴⁹ Nu, ik denk, daarin, dat wij ontdekken, dat Hij Zichzelf veranderde, wat hij deed. Als u op zult merken: Hij kwam in de naam van drie zonen. Hij kwam in de naam van de Zoon des mensen, en in de Zoon van God, en de Zoon van David. Hij kwam als Zoon des mensen.

⁵⁰ Nu, in Ezechiël 2:3 heeft Jehova Zelf Ezechiël de profeet de “zoon des mensen” genoemd.

⁵¹ *Zoon des mensen* betekent “een profeet.” Hij moest op die manier komen om Deuteronomium 18:15 te vervullen, waar Mozes zei: “De Here uw God zal onder u een profeet doen opstaan, zoals ik.” Hij noemde Zichzelf nooit de Zoon van God. Hij verwees naar Zichzelf als “de Zoon des mensen,” want Hij moest komen volgens de Schrift. Zie? Hij moest die twee stukken gescheurd papier, de profetie van het Oude Testament en Zijn eigen karakter, precies hetzelfde laten zijn. Dus Hij kwam als de Zoon des mensen, kwam in die vorm.

⁵² Dan zien we, na Zijn dood, begrafenis en opstanding, dat Hij kwam op de dag van Pinksteren als Zoon van God; God, de Geest, in de vorm: Heilige Geest. Wat was Hij aan het doen? Hij was Zichzelf aan het veranderen, maakte Zichzelf bekend aan Zijn volk in een andere vorm. Zoals de Heilige Geest, wat God is, Hij kwam om door de gemeentetijdperken heen te handelen als Zoon van God, de Heilige Geest.

⁵³ Maar in het millennium komt Hij als Zoon van David, om op de troon van David te zitten, Koning. Hij zou de troon van David nemen. Hij is nu op de troon van de Vader. En toen zei Hij: “Hij die overwint zal met Mij zitten op Mijn troon zoals Ik overwonnen heb en op Mijn Vaders troon heb gezeten.” Dus Hij, in het millennium zal Hij Zoon van David zijn. Wat is het? Dezelfde God, de hele tijd, Die alleen Zijn—Zijn masker verandert.

Ik ben voor mijn vrouw een echtgenoot.

54 Is het u opgevallen? De Syrofenicische vrouw zei: “Gij Zoon van David, heb genade.” Hij, stoorde Hem niet eens. Ze had geen recht om Hem zo te noemen. Ze had geen aanspraak op Hem als Zoon van David. Hij was . . . Hij is de Zoon van David voor de Jood. En nu kwam Hij . . . Maar toen ze Hem “Heer” noemde, was Hij haar Heer; toen kreeg ze waar ze om vroeg.

Nu, als . . . Hij verandert gewoon Zichzelf.

55 Nu, in mijn huis ben ik drie verschillende mensen. In mijn huis heeft mijn vrouw aanspraken op mij als echtgenoot. Mijn dochter daar, zij heeft geen aanspraak op mij als echtgenoot; ik ben haar vader. En mijn kleine kleinzoon daar, ik ben grootvader voor hem, dus hij heeft geen recht om mij vader te noemen. Ik ben niet zijn vader. Mijn zoon is zijn vader. Ik ben zijn grootvader. Maar ik ben nog steeds dezelfde man.

56 En God, wat Hij doet, Hij verandert gewoon Zichzelf om voor die generatie te worden . . . om Zichzelf bekend te maken aan die mensen. En dat is wat we hier vanavond voor zijn om te ontdekken. Op welke wijze behoort God Zichzelf bekend te maken aan deze mensen, en in deze tijd? Hij verandert Zijn masker, Hij verandert Zijn optreden, maar Hij verandert niet Zijn gezindheid. Hij verandert niet Zijn—Zijn natuur. Hij verandert gewoon Zijn masker, van het ene naar het andere. Hij doet het om Zichzelf duidelijker aan de mensen te openbaren zodat zij mogen weten wie Hij is en wat Hij is.

57 In Hebreëën 1 lezen we: “God, op vele malen en in vele wijzen, sprak tot de vaders door de profeten, maar in deze laatste dagen door Zijn Zoon, Jezus.”

58 Nu: “De profeten,” Jezus zei, toen Hij hier op aarde was, “dat zij goden waren. U noemt die ‘goden’ tot wie het Woord van God kwam. En de Schriften kunnen niet gebroken worden,” zei Hij. Zei: “Hoe kunt u Hem dan veroordelen, wanneer Hij de Zoon van God is?” Zie?

59 Het Woord van God is toebedeeld aan elk tijdperk, wat het moet zijn. En Jezus was de vervulling van al de profetieën. “In Hem woonde de volheid van de Godheid lichamelijk.” Het was in Hem. Hij was Degene Die in Jozef was. Hij was Degene Die in Elia was. Hij was Degene Die in Mozes was. Hij was Degene Die in David was, een verworpen koning.

60 Zijn eigen volk had hem verworpen, als koning. En toen hij de—de binnenplaats verliet, was er een kleine aangevochten kerel die daar rondkroop die niet hield van zijn—zijn regering, zijn systeem, en hij spuugde op hem. En de wachter trok zijn zwaard, zei: “Zal ik de kop van die hond op hem laten, op mijn koning te spugen?”

⁶¹ En David, misschien niet beseffend wat hij op dat moment deed, maar hij was gezalfd. En hij zei: “Laat hem met rust. God heeft hem gezegd dit te doen.” En hij klom de heuvel op en weende over Jeruzalem, een verworpen koning.

⁶² Is het u opgevallen? Een paar honderd jaar daarna, de Zoon van David, Die bespuugd werd in de straten, en was op de heuvel, dezelfde berg, en keek neer over Jeruzalem, een verworpen Koning. En riep: “Jeruzalem, hoe menigmaal zou Ik u onder mijn vleugels vergaderd hebben zoals een hen haar kuikens, maar u wilde niet!”

⁶³ Hij veranderde nooit Zijn natuur, want Hebréeën 13:8 zei: “Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.” God werd vlees gemaakt om te sterven om ons van de zonde te verlossen. Daarom veranderde Hij Zichzelf, om een—een mens te zijn.

⁶⁴ We zien in Johannes 12:20 dat de Grieken van Hem hadden gehoord. Nu, er is niemand die ooit van Hem kan horen tenzij hun harten branden om Hem te zien. Zoals Job en de profeten vanouds, ze wilden Hem allemaal zien. Dus deze Griek kwam om Hem te zien. Ze kwamen naar Filippus, die van Bethsaïda was, zeiden: “Meneer, wij willen Jezus zien.”

⁶⁵ De Grieken wilden Hem zien, maar ze waren niet in staat Hem te zien, want Hij was in de tempel van Zijn menselijkheid. “God was in Christus, de wereld met Zichzelf verzoenende.” Nu, we ontdekken dat, hierin, deze Grieken Hem niet konden zien.

⁶⁶ En let op de eigenlijke woorden die Jezus daarna tot hen sprak. Hij zei: “Tenzij een tarwekorrel in de grond valt, sterft, blijft hij alleen.” Met andere woorden, ze zouden nooit in staat wezen Hem te zien in de verandering, in het masker waarin Hij toen was, omdat Hij versluisd was in menselijk vlees. Maar toen dit Tarwekorrel in de grond viel, dan zou hij álle rassen voortbrengen. Hij werd natuurlijk naar de Joden gezonden in die tijd. Maar dit Tarwekorrel moest vallen; versluisde God in mensensvlees, verborgen voor ongelovigen maar geopenbaard aan gelovigen.

⁶⁷ In Johannes 1: “In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord wás God. En het Woord was vlees geworden en woonde onder ons, en wij zagen Hem, de Eniggeborene van de Vader, vol van genade.” Nu, in het begin was het Woord. Een woord is een gedachte tot uitdrukking gebracht.

⁶⁸ In het begin was Hij niet eens God. Nu, ons Engels woord vandaag, *God*, betekent “een voorwerp van aanbedding.” Hoe verwarrend is het voor het verstand. U kunt van iemand een god maken. U kunt van alles een god maken.

⁶⁹ Maar in het Oude Testament, in Genesis 1, “In den beginne, *God*,” wordt het woord *Elohim* gebruikt. *Elohim* betekent “Degene Die in Zichzelf bestaat.” Wat een verschil is het woord

Elohim met ons woord God. *Elohim* betekent “de in Zichzelf bestaande.”

⁷⁰ Wij kunnen niet in onszelf bestaand zijn. Wij kunnen niet almachtig zijn, alvermogenend, alomtegenwoordig, alwetend. Dat ‘Elohim’ drukt dat allemaal uit. Dat kunnen wij niet zijn. De boom waar u een god van maakt, of het—of het gebouw, die is niet in zichzelf bestaand.

⁷¹ Dus God, in den beginne, was Leven, de Eeuwige. In Hem waren attributen, en die attributen werden woorden, en het Woord werd vlees. Jezus was de Verlosser. En om te *verlossen* betekent “terug te brengen.” En als Hij het moet terugbrengen, moest het ergens zijn om naar teruggebracht te worden. Dus ziet u, niet alle mensen zullen het ooit kunnen zien, want niet alle mensen waren in het begin in Gods gedachten. Zie?

⁷² Kijk naar de priesters. Toen zij Hem Zichzelf zagen uitdrukken, precies met het Woord, wat Hij was, zeiden ze: “Het is Beëlzebub.” Dat liet zien waar hun natuur lag. Het was in de moderne gedachte van de dag.

⁷³ Maar toen de kleine prostituee, die Hij bij de poort ontmoette, en haar vertelde, Zijn Messiaanse teken uitdrukte door haar te vertellen wat zij gedaan had. “Wel,” zei ze, “Meneer, ik bemerk dat U een Profeet bent. Wij weten dat de Messias, wanneer Hij komt, Hij ons al deze dingen zal vertellen.” Zij herkende Hem als de Messias, de Gezalfde, omdat Hij voldeed aan de Schriftelijke kwalificaties. Ziet u het niet? De twee stukken papier kwamen samen. Zij: “Wij weten dat wanneer de Messias komt . . .”

⁷⁴ Nu, God had misschien *dit* en *dat* moeten combineren om die bepaalde klank van de klok te krijgen, zoals de smelter. Maar toen Jezus Zich omkeerde, zei: “Ik ben Hem, Die met u spreekt,” was er niet zo’n uitdrukking als “Beëlzebub.” Zij verliet haar waterpot, rende de stad in en zei: “Kom, zie een Man, Die mij de dingen heeft verteld die ik heb gedaan. Is Dit niet de Messias?” Zie?

⁷⁵ Nu, wat deed dit? De oude Schrift plaatsen bij de ervaring die—die Jezus haar gaf, wat deed het? Het maakte de Messias. En hebt u gemerkt? Meteen waren haar zonden vergeven, want in het begin— zij was verlosbaar omdat ze in Gods gedachten was in het begin. Dus, het verlost haar, of bracht haar terug, toen ze de kenbaar gemaakte Schrift gemanifesteerd zag, van Jehova, wat Hij was, wat Hij is.

⁷⁶ Nu, toen Jezus kwam, als Hij zou zijn gekomen met Noachs boodschap zou het niet hebben gewerkt, een ark te bouwen en weg te drijven, het zou niet hebben gewerkt. Maar dat, Noach was een deel van God. Hij gedroeg zich op een eigenaardige wijze omdat hij eigenaardig was, en zijn boodschap was eigenaardig omdat het het Woord was dat gemanifesteerd werd.

⁷⁷ Hij kon niet zijn gekomen met Mozes' boodschap, want het zou niet hebben gewerkt. Mozes was God, met mate, gemanifesteerd gemaakt. Hij was het Woord tot uitdrukking gebracht voor dat uur, maar Jezus kon niet komen op die wijze. De Bijbel heeft nooit gezegd dat Hij op die wijze zou komen.

⁷⁸ Maar toen Hij kwam, precies zo uitgedrukt zoals het—het Testament had gezegd dat Hij zou worden uitgedrukt, toen hebben allen die verlosbaar waren het geloofd, omdat zij de gedachten van God waren. De attributen van Hem in het begin, werden vlees gemaakt en verlosbaar en werden teruggebracht tot God. “Zovelen als Hém aangenomen hebben, aan hén gaf Hij de macht om zonen van God te worden,” omdat zij verlosbaar waren. Zij waren vanaf het begin, in de uitdrukking.

⁷⁹ Als wij hier een ogenblik zouden kunnen stoppen, als het mogelijk zou zijn, en daaraan denken vanavond, aan de Boodschap van het uur, de uitgedrukte gedachten van Jehova. “Vóór de grondlegging van de wereld,” wordt ons verteld, “werden onze namen gezet in het Boek des Levens van het Lam.” Dan kunnen we de twee kanten zien, zoals ik eerder zei, waarom de een vreemd is voor de ander. Het moet op die wijze zijn. Het was altijd zo. Het is altijd op die wijze geweest en het zal altijd zo zijn. “Hij was het Woord. En het Woord was vlees gemaakt en woonde onder ons.”

⁸⁰ Nu, God, in . . . terug in de dagen van het Oude Testament ontdekken we dat nadat Hij was verschenen aan Zijn volk, in verschillende vormen, Hij Zich versluisde achter oude dassenvellen. God Die Zich verborg achter dassenvellen bij Zijn genadetroon. We zien dat, hoe dat Salomo, toen hij de tempel van de Here inwijdde, en deze dassenvellen daar hingen, het voorhangsel, hoe dat Hij binnenkwam als de Vuurkolom, en als een Wolk, en daarachter neerging en Zichzelf versluisde, naar de buitenwereld toe. Maar door geloof wist Israëel dat Hij daar achter was. Zij wisten dat Hij daar was, ongeacht wat er iemand van de heidense wereld te zeggen had. Hij was verborgen voor de ongelovige. Maar de gelovige, door geloof, wist dat Hij daar achter was. Zij hadden de genade. En Hij was bij Zijn genadetroon, wat een groot geheim was.

⁸¹ Weet u, in het Oude Testament, om achter die huid binnen te gaan, was de dood. Nu is om er van achter weg te blijven de dood. Toen was om Zijn heerlijkheid binnen te gaan de dood. Nu is weg te blijven van Zijn heerlijkheid de dood. Dat gebeurde natuurlijk bij het scheuren van het voorhangsel op Golgotha, toen het voorhangsel gescheurd werd, het oude voorhangsel. Nu is om uit Zijn tegenwoordigheid te blijven de dood. Toen was om Zijn tegenwoordigheid binnen te gaan de dood. Zie? Het verandert heen en weer en u moet de Schriftplaats zoeken om te zien in welke dag wij leven.

⁸² Nu, toen het voorhangsel gescheurd werd op Golgotha, kwam de genadetroon openlijk in zicht. (Maar, wat gebeurde er? Het hing op Golgotha, druipend van het bloed.) Zoals zij bloed hadden genomen, jaar na jaar, bij de reiniging van het heiligdom en de besprenkeling van de genadetroon; daar had God, met Zijn grote machtige slag van bliksemkracht, het oude dassenvoorhangsel van boven naar beneden gespleten en de genadetroon kwam openlijk in zicht.

⁸³ Het echte, ware Lam van God hing openlijk in zicht op Golgotha, de echte Genadetroon, toen God de prijs Zelf betaald had en een van ons werd, en Zichzelf had gemanifesteerd als een Man, om met ons bekend te raken en zodat wij bekend zouden raken met Hem. De Genadetroon stond openlijk in zicht van heel Israël op die dag van de Verzoening.

⁸⁴ Maar helaas, de tradities van de kerkvaders in die dag hadden, door hun tradities, hadden de ware Genadetroon versluierd voor de mensen. Als zij de Schrift hadden gekend, zou elk stuk zijn gekomen zoals het Chinese bonnetje. De profetie van het Oude Testament zou zijn vervuld, en dat was het. En als ze in de Schrift waren onderwezen, zouden ze de Genadetroon hebben gezien. Zoals Mozes hier zei, dat “tot op de dag van heden zijn zij gesluierd. Het is nog steeds over hun hart.” Ze zien het niet.

⁸⁵ Maar Hij was God, het lijden en de Verzoening. Hij was de ware Genadetroon die in het volle zicht stond. Zoals wij het lied zongen:

Zie! Aanschouw Hem in open zicht,
Daar is Hij, de machtige Overwinnaar,
Sedert Hij de voorhang in tweeën scheurde.

⁸⁶ Zie, Hij kwam, de Genadetroon, en hing in duidelijk zicht van de vergadering. Maar zij, omdat zij onder de algemeen verbreide mening zaten . . .

⁸⁷ Nu, mannen en vrouwen en afgevaardigden van deze conventie, ik wil dit zeggen zonder aanzien des persoons. Maar in het zicht van vandaag, in zicht van waarvoor wij hier vandaag zijn, ben ik bang dat de tradities van de vaders, de kerkvaders, dit verborgen hebben voor te veel mensen. Sinds de Heilige Geest is gekomen in deze laatste dagen, zoals geprofeteerd, en het voorhangsel is gescheurd, proberen te veel mensen vast te houden aan hun tradities van de vaders. En daarom kunnen ze niet deze buitengewone vreugde zien, en vrede, en dergelijke die de Gemeente vandaag heeft. Al is het in open zicht voor degenen die geloven.

Hij verborg het Woord, het beloofde Woord van deze dag.

⁸⁸ Nu, de tradities hebben een sluiert gemaakt. Ze zeggen dat de dagen van wonderen voorbij zijn. Een man sprak tot mij, een fijne, beschaafde meneer in Tucson, Arizona, waar ik woon. Ik had een samenkomst gehad in het Ramada. En we hadden

gesproken op de Zakenlieden hun Conventie waar de Here Jezus tegenwoordig was gekomen en grote dingen had gedaan. En deze Christelijke meneer kwam naar me toe en hij zei . . . Een prediker van de kerk, fijne man, en hij zei: “Broeder Branham, u probeert de mensen een apostolisch tijdperk voor te spiegelen,” zei hij, “en terwijl het apostolische tijdperk is opgehouden.”

⁸⁹ En ik zei: “Ik verzoek u, mijn broeder, toon mij wanneer het apostolische tijdperk ophield, in de Schrift.” Ik zei: “Het apostolisch tijdperk begon op de dag van Pinksteren, en het heeft . . . Petrus zei, op de dag van Pinksteren: ‘De belofte is aan u, en aan uw kinderen, en aan zij die verre zijn, zelfs zovelen als de Here onze God zal roepen.’ Wanneer hield het op? Als God nog steeds roept, dan is het apostolische tijdperk nog steeds aan de gang.”

⁹⁰ En, dus, dat is waar de mensen proberen zoveel mensen te blinddoeken, door hun tradities van de oudsten, zoals het toen was. En u faalt te zien waarom de mensen zo opgetogen zijn en zo enthousiast. En—en deze conventies zijn zo apart, zo’n vreemd iets voor andere mensen, omdat zij zien, ze zijn door die barrières gebroken. Zij zijn door die sluiers heen gebroken, in de tegenwoordigheid van God, waar zij de gemanifesteerde belofte van dit uur zien, voor de mensen bekend gemaakt. Ze zien wat God belooft.

⁹¹ In Joël 2:28 beloofde Hij dat “in deze laatste dagen een late regen zou worden *uitgegoten* over de mensen, in de laatste dagen.” Ik denk dat het Griekse woord daar *kenos* is, wat betekent dat Hij Zichzelf “leegmaakte”. Niet op de wijze dat wij zouden zeggen, alsof er iets aan de binnenkant van iemand was dat Hij ledigde. Maar Hij goot Zichzelf uit.

⁹² Hij veranderde; Zijn *en morphe*. Hij—Hij veranderde, van wat Hij was naar wat Hij is. Hij verandert nooit Zijn aard. Maar op de dag van Pinksteren veranderde Hij Zichzelf, van de Zoon des mensen te zijn naar de Zoon van God. Hij kwam, niet *met* de mensen. Hij kwam *in* de mensen, zie, dezelfde God, om Zijn bediening verder voort te zetten in dit grote tijdperk.

⁹³ Hij profeteerde in de Bijbel dat er “een dag zou komen die noch dag noch nacht zou zijn, maar dat het in de avondtijd Licht zou zijn.” Nu, de zon, geografisch gezien, komt op in het oosten en gaat onder in het westen. Het is dezelfde zon, heel de tijd. Nu, toen de Zoon, Z-o-o-n, Zichzelf openbaarde in de manifestatie van het beloofde Woord aan Israël, het oosterse volk . . .

⁹⁴ We hebben een dag van somberheid gehad. We hebben genoeg licht gehad in de hervormers enzovoort om kerken en denominaties te maken en tot ze toe te treden en binnen te komen en de baby’s te kussen en de ouderen te trouwen en de doden te begraven enzovoort, en te leven in de kerk.

⁹⁵ Maar in de avondtijd: “Het zal Licht zijn,” zei Hij, “in de avondtijd.” En geen Schriftplaats kan gebroken worden. En dezelfde Z-o-o-n Die Zichzelf uitgoot, *kenos*, op de dag van Pinksteren, beloofde hetzelfde te doen in de avondtijd. Zie? Het is volgens de belofte.

⁹⁶ Breng het bonnetje bij elkaar. Kijk wat er gebeurt en kijk wat Hij beloofde, dan zult u zien waar we ons bevinden. Breng het bij elkaar. U kunt de ontsluiting van deze grote en machtige Persoon zien. Tradities hebben de mensen opnieuw verblind voor deze grote dingen die geprofeteerd zijn.

⁹⁷ Mozes, toen hij van de berg kwam, die in brand stond—hoe prachtig, de illustratie!

⁹⁸ Mozes was naar Egypte gegaan en had de kerkvaders verteld dat de Here God hem had bezocht in de Naam van “IK BEN.” Die Naam is tegenwoordige tijd; niet “Ik was; zal zijn.” Maar “IK BEN,” altijd Dezelfde, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer. Hij is tegenwoordige tijd. Hij . . . Dat komt overeen met Hebreeën 13:8: “Jezus Christus Dezelfde, gisteren, vandaag en voor immer.”

⁹⁹ Het is nog steeds het geprofeteerde Woord. En de gemeente, die perfect samen moest passen bij dat Woord, de ervaring van deze dag. De hervormers hadden het, o, maar dit is een andere dag. Kijk in welke dag we leven. Net zoals Hij niet kon komen, in de dagen dat Hij op aarde kwam, op de—op de wijze dat Mozes kwam, of een van de profeten kwam; het was niet geprofeteerd. En in deze laatste dagen is het geprofeteerd dat het op deze wijze zou komen. Het kan niet komen in de vorm van Luthers opwekking. Het kan niet komen in de vorm van Wesley's opwekking. Het is een herstel-uur. Het is een tijd dat het terug moet komen tot het oorspronkelijke Zoon-licht, het oorspronkelijke.

¹⁰⁰ O, hoe we daar de Schriften bij zouden kunnen zetten! En u theologen, uit welk deel van de wereld u ook komt, u weet dat dat waar is. Het is een belofte. Dat is wat de mensen zo apart maakt. Dat is wat de zonderlingen maakt, zoals u ze noemt. Het is omdat ze . . . het is . . . De sluier is geopend, van de tradities, en ze zien het. Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor altijd. Zie? Het is de—het is de belofte van God, en daar kunnen we niet tegenin gaan, want de Schriften kunnen niet gebroken worden. Ja. We ontdekken dat Hij dat beloofde. Hij had Zichzelf uitgegoten in Zijn volk. En Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor eeuwig.

¹⁰¹ Mozes, nadat hij naar Egypte was gegaan en dit verkondigd had, toen betuigde de Vader zijn boodschap door op de berg Sinai te komen, in dezelfde Vuurkolom, en zette de berg in vuur. Hebben we het opgemerkt? Degene aan wie Hij de belofte had gedaan, Hij bracht hém voort mét het Woord. Hij had de geboden. En om dit gebod te hebben, moest hij . . . De geboden was het

Woord. Het Woord was nog nooit tot de mensen gekomen. Dus het Woord komt altijd tot de profeet, en hij was de profeet voor dat uur.

¹⁰² Zoals Jezus het Woord was. Johannes was een profeet. En Jezus kwam tot hem in het water, want het Woord komt altijd tot de profeet, zonder uitzondering. Zie? Het Woord komt ernaar.

¹⁰³ Dus, Mozes, het Woord kwam tot hem, de geboden. En hij had ze. Nu, waarom? Voordat het Woord uit werd gegeven en gemanifesteerd werd, moest Mozes zijn gezicht sluiëren, want het Woord was nog niet volledig gemanifesteerd geworden. Ze wisten dat er iets was gebeurd, maar ze wisten niet wat het was, het gebrul en gedonder. Tot, zij zeiden: "Laat Mozes spreken en niet God."

¹⁰⁴ En God zei: "Wel, dat zal Ik doen. Van nu af aan zal Ik niet meer zo verschijnen. Ik zal ze een profeet sturen. Dus hij zal. . . Ik zal door Mijn profeet spreken."

¹⁰⁵ Nu, als Mozes, met de natuurlijke wet, (zoals Paulus in II Korintiërs hier aan ons heeft geopenbaard) zijn gezicht moest versluiëren met het natuurlijke, hoeveel te meer zal het Geestelijke glorieus zijn en versluierd voor de ongelovige voordat het aan hem gemanifesteerd wordt! Hoeveel te meer zouden ze. . .noemen. . .Mozes was een zonderling. Hoeveel te meer zullen ze u noemen, die door de sluier heen gebroken is, de Vuurkolom is binnengegaan, en naar buiten is gekomen met de Zegen! En nu bent u versluierd. De mensen kunnen het niet zien. Ze kunnen het niet begrijpen.

¹⁰⁶ "Als het natuurlijke glorieus zij, hoeveel te meer zal het bovennatuurlijke! Als het natuurlijke, waaraan een einde was, glorieus zou zijn, hoeveel te meer zal dit, waar geen einde aan is, glorieus zijn!"

¹⁰⁷ Maar nog, het is versluierd. Het is versluierd, niet voor de gelovige, maar voor de ongelovige. Hij kan het niet zien. God versluiert Zich altijd voor de ongelovige. Tradities verbergen het. Zoals ze toen deden, doen ze het vandaag.

¹⁰⁸ Dat was een geestelijke sluier, die we nu hebben, waar de natuurlijke sluier was. Ze worden betuigd door de profeet met het geschreven Woord, één die profeteert, iemand die komt met het geschreven Woord, om het duidelijk te maken.

¹⁰⁹ Ze wisten dat het Woord daar was, maar ze wisten niet wat het betekende. En Mozes maakte het duidelijk. Hij zei: "Het gebod zegt *dit*, en *dit* is waarom." Hij maakte het duidelijk. En voordat het duidelijk werd gemaakt, was het versluierd.

¹¹⁰ En zo is het vandaag, versluierd voor de mensen, totdat het geopenbaard en duidelijk gemaakt is aan de mensen. God, de machtige God, versluierd in menselijk vlees, het Woord. Merk

op. Nu, we ontdekken dat het verborgen was voor de ongelovige, maar geopenbaard aan de gelovige.

¹¹¹ Merk op: Mozes moest deze Vuurkolom alléén binnegaan. Niemand kon met hem meegaan. Het was niet...het...Wat zegt dat ons? Dat u hier niet in komt door lid te worden van een Pinkstergroep. Zie? Hij heeft het nooit aan een groep geopenbaard. Hij openbaarde het aan een individu. En dat is hoe het vandaag is. U zegt: "Ik behoor tot een—een kerk. Ik—ik hoor tot *dit*." Maar dat zal niet werken. Zie?

¹¹² En voor iemand om te proberen Mozes te volgen om het na te bootsen, was het de dood. En zo is het vandaag: geestelijke dood, om te proberen na te bootsen. Dat is wat de . . .

¹¹³ Vanavond, waar we op komen, er komen onder de groepen vleselijke vergelijkingen op; iemand die zich probeert als dat te gedragen en een ander soort leven leven; kan drinken, kan roken, vrouwen kunnen leven op . . . bijna op elke wijze die ze willen, en, zoals de wereld, en thuis blijven en televisie kijken en de dingen van de wereld en zich nog steeds Pinkstermensen noemen. Ze proberen iets echts na te bootsen. Het is nog nooit aan hen geopenbaard. Wanneer het geopenbaard is, is het glorieus en iets neemt dat uit u weg wanneer u daarin wandelt. U wordt versluierd. Het is . . . Het zal gewoon niet werken. En om het na te bootsen was de dood.

¹¹⁴ Mozes' sluier; hij was het levende Woord voor de mensen. En vandaag zijn de mensen die versluierd zijn hetzelfde: "Zij zijn geschreven brieven, gelezen door alle mensen." Niet een *nieuwe* brief, maar de Brief die geschreven is, gemanifesteerd geworden. Het is—het zijn degenen die het Woord geloven, en de belofte van deze dag, dat God zijn Geest ook uitstort op alle vlees, en die geschreven brieven zijn. En wanneer iemand dat vleselijk probeert na te bootsen, werkt dat averechts. Uw leven laat zien wat u bent.

¹¹⁵ Eens was er een jongen, hij was wat in de problemen gekomen. Hij was een goede jongen, maar hij—hij ging naar het gerecht. En de rechter zei: "Ik bevind je schuldig. Ik moet je straffen tot levenslang in de gevangenis."

¹¹⁶ Hij zei: "Ik wil mijn eigen zaak voor de rechter brengen." Hij zei: "Ik wil ingaan op mijn verleden."

¹¹⁷ Hij zei: "Je hebt geen verleden. Jouw verleden is wat je heeft veroordeeld."

¹¹⁸ En dat is de wijze waarop het vandaag is, de reden dat de gemeente niet is vooruitgekomen zoals het zou moeten. Het is haar verleden. Het is het leven. Wij moeten meer toegewijd worden. Wij moeten elk Woord van God geloven. Wij moeten zoeken totdat dat Woord werkelijkheid voor ons is gemaakt. Zie? Zie? Het verleden is wat ons tegenhoudt om binnen te gaan.

119 Maar één keer, (om u uit deze lus te laten komen), in ditzelfde rechtbank—de jongen had geen geld. Hij kon het niet betalen. De boete liep ver in de duizenden dollars. Maar hij had een grote broer die kwam en het voor hem betaalde.

120 Nu, wij hebben een grote Broer: Jezus, de Zoon van God. En Hij kwam om het voor ons te betalen als we het alleen maar geloven en in staat zijn de sluier binnen te gaan met Hem. Zoals Hij onze Mozes is. Jezus is onze Mozes van vandaag. Mozes, versluierd, was het levende Woord voor de mensen. Vandaag is Jezus, versluierd, het levende Woord voor de mensen, dat—Jezus in de Gemeente. De Heilige Geest, de Zoon van God, ín de mensen, het Woord openbarend door de belofte van deze dag; maakt het precies zo. Nu net zo.

121 En bedenk, Mozes deed dit, en vertoonde dit, niet aan de hele wereld, maar aan het exodus-volk, slechts één klasse mensen, dat waren degenen die uit de exo- . . . in de exodus kwamen.

122 En vandaag . . . de Heilige Geest, tegenover mensen die zeggen: “Goddelijke genezing is niet juist.” Toen ik een consult . . .

123 Een dokter belde mij onlangs op over een kleine dame—o, er zijn vier of vijf gevallen daar geweest, die net op het punt van de dood lagen, nog maar uren werden gegeven, en de Heilige Geest genas hen. De dokter stelde er vragen over. Hij zei: “Hoe kan dit zijn? Wel,” zei hij, “ik-ik . . . Dat is mijn patiënt.”

124 Ik zei: “Dat was zo. Maar nu was het Gods. Het—het, het is Zijn patiënt nu.” Zie?

125 En, dus u ziet wat het is, dat God een exodus uitroept, om van achter het vleselijke gordijn te komen die zich probeert voor te doen, die zich probeert aan te sluiten bij de kerk; niet alleen maar Methodist, Baptist, Presbyteriaans, maar Pinkstergemeenten. Het is een individuele zaak. Het is ú en God. Ú moet naar binnen gaan; niet uw groep, niet uw gemeente, niet uw voorganger, maar u bent het die naar binnen moet gaan.

126 Ik wil dat u het opmerkt, nog een kenmerk van Mozes, toen hij eruit kwam. Hoewel hij een profeet was, een groot man was zoals hij was, toen hij eruit kwam mét het Woord, zagen de mensen dat hij veranderd was. Er was iets met hem gebeurd. Toen hij eruit kwam met het betuigde Woord van dat uur, de geboden, was hij een veranderd persoon.

127 En zo zult u dat zijn, wanneer u van achter die menselijke sluier vandaan komt, die zou lachen om een samenkomst als deze; die man die zou struikelen over goddelijke genezing, en zeggen dat de dagen van wonderen voorbij zijn. U bent van achter die menselijke sluier daar vandaan gekomen, de traditionele sluier, en iedereen zal weten dat er iets met u gebeurd is.

128 Zoals onze eerbiedwaardige broeder Jim Brown. Ik veronderstel dat de meeste Presbyterianen weten dat er iets met hém is gebeurd, omdat hij—hij van achter een traditionele sluier vandaan kwam. Hij zag iets in de mensen wat hem aantrok, en hij kwam van achter de sluier vandaan.

129 Wel, u, wanneer u van achter de sluier vandaan komt, zult u dan in het volle zicht van de mensen zijn, dat ze kunnen zien dat er iets met u is gebeurd. Het versluisde Woord voor de ongelovige, maar in het volle zicht van de gelovige. “Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.”

130 Toen was het God. In die dagen was het God in een Man, Zijn Zoon, Jezus Christus. Wij geloven dat. Niet slechts een profeet, niet slechts een gewone man, gewoon mens. Het was God in Christus; God in een Mens; de volheid van de Godheid lichamenlijk in een Mens. God in een Mens!

131 Nu is het God in mensen, de volheid van God, in de Godheid lichamenlijk in Zijn hele Gemeente, Zichzelf manifesterend, Zijn Woord vervullend.

132 Nu zien we dat God in alle tijdperken bedekt is geweest met huid over Zich. Hij . . . God was verborgen achter een sluier.

133 Het doet me gewoon denken aan een—een klein verhaal dat er gebeurde in het zuiden. En dus, er was een Christelijk huis. En dan in dit Christelijk huis geloofden ze God en ze—ze dachten dat—dat God hen tegen alle problemen beschermde, en dat doet Hij ook. En ze hadden een kleine Junior, een kleine jongen van ongeveer zeven of acht jaar oud. En—en hij ging naar de zondagsschool en was een heel fijne kleine jongen. Maar hij was bang in een storm, vooral als er bliksem flitste.

134 En ik vertelde dit aan een man laatst toen dit stuk verschenen was over deze man die genezen was. Deze zelfde prediker zei: “Ze maken een god van u, broeder Branham.”

135 Wel, hij was een criticus, dus ik dacht dat ik het gewoon een klein beetje zou afbreken. Niet om te kwetsen, weet u, maar gewoon een beetje . . . Ik zei: “Is dat te ver bij de Schrift vandaan, om dat te zijn?” Zie? Ik zei: “Nee hoor,” ik zei, “omdat Jezus profeten ‘goden’ noemde. Zie? Dat is waar: ‘God.’”

136 En zij zeggen: “Wel, jullie proberen de plaats van God in te nemen.” Dat is er niet zover vanaf. Dat is precies wat het is. Precies. God gemanifesteerd in vlees, precies zoals Hij beloofde.

137 Dit kleine gezin, we ontdekken dat. Ik vertelde hem dit kleine verhaal, dat zojuist in mijn gedachten opkwam. Dat er op een avond een storm opstak, en moeder zei tegen Junior, zei: “Nu, ga jij maar naar boven, zoon, en ga naar bed.”

Zei: “Mama, ik ben bang,” zei hij.

“Niets gaat je raken. Ga maar naar boven en ga naar bed.”

138 Kleine Junior lag daar en de bliksem flitste rond de ramen. En de kleine makker raakte zo zenuwachtig dat hij zijn hoofd onder de deken stak, en hij kon nog steeds de—de bliksem horen, of de bliksem op de ramen zien flitsen en—en de donder horen dreunen. Dus hij zei: “Mama!”

En zij zei: “Wat wil je, Junior?”

Zei: “Kom hier boven en slaap bij mij.”

139 Dus zij kwam de trap op, zoals elke goede, oprechte moeder dat zou. Ze kwam naar boven en ze nam kleine Junior in haar armen. En ze zei: “Junior, moeder wil je even spreken.”

Zei: “Goed, mama.”

140 Zei: “Nu, je moet dit in je gedachten houden. Wij gaan altijd naar de kerk. Wij lezen de Bijbel. Wij bidden. Wij zijn een Christelijk gezin. Wij geloven in God.” En zei: “Wij geloven dat in stormen en wat er ook gebeurt, God onze bescherming is.”

141 Hij zei: “Mama, ik geloof daar alles van. Maar,” zei, “als die bliksem zo dichtbij is,” zei hij, “ik—wil ik een God met huid erop.”

142 Dus ik—ik denk dat niet alleen Junior, maar wij allen ons zo voelen. Wanneer we bij elkaar komen, wanneer we bidden, de een voor de ander; God, met huid erop.

143 En we ontdekken hier dat God altijd huid op Zich heeft gehad. Toen Mozes Hem zag, had Hij huid op Zich, Hij zag eruit als een Man. Toen God achter de gordijnen was, had Hij huid op Zich. En God vanavond in Zijn Gemeente is versluierd in Zijn Gemeente met huid op Zich. Hij is nog steeds dezelfde God vanavond. We zien dat.

144 Maar nu, zoals altijd: de huidsluier is wat de tradities verstrikt. Ze kunnen gewoon niet geloven dat dat God is Die die mensen zo laat handelen. Zie? Het is omdat God versluierd is in Zijn Gemeente, in een huid, huid erop. Dat is juist. Hij is verborgen voor de ongelovige en geopenbaard aan de gelovige. Ja meneer.

145 Nu, wanneer hun traditie—sluier, van tradities van de oudsten en het Woord door wordt gebroken, o, natuurlijk, vandaag, dan komt in duidelijk zicht—we zien Hem—Godheid opnieuw versluierd in menselijk vlees. Hebreeën 1 zei dat.

146 En ook Genesis 18. Weet u nog, God was een Man, stond daar en at en sprak met Abraham en vertelde wat Sara deed in de tent achter Zich.

147 En Jezus zei: “Zoals het was in de dagen van Sodom, zo zal het zijn bij de komst van de Zoon des mensen.” Godheid, weer versluierd in menselijk vlees! Nu, onthoud, Jezus zei niet: “Wanneer de Zoon van God wordt geopenbaard.” In Lukas het 17e hoofdstuk geloof ik, en ongeveer het 20e, 21e vers, daar ergens; Hij zei: “En wanneer de Zoon des mensen wordt

geopenbaard.” De Zoon des mensen weer in—in—in de Gemeente terug, geopenbaard in menselijke wezens; niet Zoon van God, maar de Zoon des mensen weer, weer terug in Zijn Gemeente, in de laatste dagen. We ontdekken dat Hij dat belofde in Gods beloften.

148 We merken op, nog iets, in het Oude Testament. Ik heb de Schrift hier, in Exodus. Dat, de oude dassenvellen, wat deed het? Het verborg de Glorie van God voor de mensen. De dassenvellen; zelfs de mensen konden het niet zien, omdat het een huid was die het weerhield. Het vel was . . . De Glorie van God was achter het vel.

149 En nu is de Glorie van God achter úw huid. Dat is juist. En de tradities zien het niet. Het is binnen de sluiert, waar Zijn Woord was.

150 Wat zat er aan de binnenkant van die huid, daar toen, die oude dassenvellen?

151 Dat: “Er geen schoonheid was dat we het zouden begeren. En toen het vlees werd gemaakt en onder ons woonde, was het nog steeds geen schoonheid dat we het zouden begeren.”

152 En nu, hetzelfde is vandaag. Er is niets in een man of een vrouw dat kan worden begeerd. Maar het is wat daarachter zit. Dat is wat het is. “Wel,” zegt u, “die kerel, ik weet dat hij vroeger een dronkaard was. Vroeger deed hij *dit*.” Het maakt mij niet uit wat hij vroeger deed. Wat zit er achter die huid verborgen? Wat zit daarachter; dat is wat telt. Dat is wat, de mensen zijn verblind. De huid verblindt de mensen. Zie? Ze zeggen: “Ik herinner me toen die vrouw vroeger . . .” Ik weet wat ze vroeger deed, maar hoe zit het nu? Zie?

153 Die huiden, die eens op een das zaten, maar nu verbergt het de Glorie van God, heeft het erachter gehuisvest. Het zat op een dier, maar nu huisvest het de heerlijkheid van God.

154 En zo kan uw huid vanavond veranderd worden, om een woonplaats voor God te worden gemaakt, God Die in de mensheid woont.

155 Kijk. De oude dassenvellen: we ontdekken dat er daarachter . . . Daarbinnen het Woord was. En het Woord, daar was ook het toonbrood. De ark was besprenkeld. En wat was het? De Shekina heerlijkheid was daarbinnen.

156 Nu, het Woord is een Zaad, en het kan niet voortbrengen totdat de She- . . . de Zoon het raakt. De Zoon moet op het Zaad zijn om het te laten dragen, om het voort te laten komen. En dat is de enige wijze. U neemt het Woord, zie, neemt het Woord van God in uw hart, en wandelt de Shekina heerlijkheid binnen. En als u dat doet, zal het toonbrood brengen, Manna, dat alleen gegeven is voor een afgescheiden volk. Het enige dat het kan eten, dat toegestaan is om het te eten, zijn alleen de mensen die

toegestaan zijn, en het weten. Paulus zei hier: “Veranderend van heerlijkheid tot heerlijkheid.” Ziet u, uiteindelijk komt het terug tot Zijn oorspronkelijke heerlijkheid.

¹⁵⁷ Het is net als een zaadje van een ochtendglorie. Het zaad van een bloem, het valt in de grond. Het zaad van koren valt in de grond. Wat is het eerste? Het komt omhoog en het is een kleine loot. Dan gaat het naar een aar. Dan, van een aar, terug naar zijn oorspronkelijke graan.

¹⁵⁸ Wel, dat is precies wat de Gemeente heeft gedaan. Het kwam van Luther, Wesley, en nu terug naar de oorspronkelijke Graan, terug naar zijn oorspronkelijke heerlijkheid, terug naar de heerlijkheid die het in het begin was. De Zoon Die opstond in het Oosten is dezelfde Zoon Die hetzelfde manifesteert in het Westen, veranderend van heerlijkheid naar heerlijkheid. Het veranderde van het heidense naar Luther; en van Luther naar Wesley; van Wesley naar Pinksteren; en zo steeds door, veranderend van heerlijkheid tot heerlijkheid, het verborgen Manna voortbrengend.

¹⁵⁹ En nu is het rijp, om Hem terug te brengen precies zoals Hij was in het begin, Zijn zelfde bediening; dezelfde Jezus, dezelfde kracht, dezelfde Heilige Geest. Dezelfde Die neerkwam op de dag van Pinksteren is dezelfde Heilige Geest Die vandaag gemanifesteerd is, van heerlijkheid tot heerlijkheid tot heerlijkheid. En is terug naar Zijn oorspronkelijke Zaad, met de doop van de Heilige Geest; met dezelfde tekenen, dezelfde wonderen, dezelfde doop; dezelfde soort mensen, die zich op dezelfde wijze gedragen, met dezelfde kracht, dezelfde sensatie. Het is van heerlijkheid tot heerlijkheid. En het volgende zal zijn: “Veranderd van deze heerlijkheid in een lichaam als Zijn eigen heerlijk lichaam waarin we Hem zullen zien.” Abraham zag hetzelfde.

¹⁶⁰ Merk nu op. Wij zien hoe het veranderd werd. Sinds Golgotha zijn wij uitgenodigd om Zijn heerlijkheid te delen. Nu, in I Korintiërs 12: “Wij zijn gedoopt in Zijn Lichaam. Door één Geest zijn wij allen gedoopt.” Niet door één “water.” “Eén Geest zijn we allen gedoopt.” Dat is juist; nu, en dan worden wij deel van Hem.

¹⁶¹ Ik hoop dat ik u niet te lang houd. [Samenkomst zegt: “Nee.”—Red.] Zie? Ik hoop van niet.

¹⁶² Maar het is net als een grote symfonie, die een toneelstuk uitvoert, of opvoert.

¹⁶³ Nu, ik weet niet erg veel over symfonieën of toneel. Maar ik keek naar dit toneelstuk. . . Ik had het over *Carmen*, toen mijn dochter en hun erin speelden. En ze—en ze speelden in deze symfonie, in *Carmen*. Ze beeldden het uit. De muziek was—was—speelde hetzelfde uit.

¹⁶⁴ Zo is het wanneer u gedoopt bent door de Heilige Geest, in Christus.

¹⁶⁵ Nu, zie, velen van u hebben het verhaal gelezen of gehoord van de grote Russische componist die *Peter en de Wolf* componeerde. En hoe hij . . . ze dat uitspeelden op cimbalen en zo. En ieder die het verhaal kent, die het van een papier leest, en die symfonie kan horen, hoe het dat uitbeeldt, het toneelstuk, het uitspeelt, nou, zij kennen elke verandering. Zij kunnen er *hier* naar kijken en de verandering zien.

¹⁶⁶ Maar nu, wat gebeurt er als de—als de componist iets schrijft en we ontdekken dat het niet helemaal goed gespeeld wordt? We ontdekken dan dat er iets is dat er gebeurt. Er is iets dat ontbreekt, wanneer wij hen zien. Degene die het componeerde, het in elkaar heeft gezet en het uitschreef, en dan de symfonie die het speelt een verkeerde toon aanslaat. Er is iets mis. De dirigent gaf het verkeerde gebaar. Zie?

¹⁶⁷ En dat is wat er vandaag aan de hand is, mijn Lutherse broeders, mijn Baptistenbroeders, mijn Pinksterbroeders. Al mijn broeders vanuit allerlei verschillende denominaties, dat is wat het is. Zie? U probeert een toon aan te slaan die aansloeg in de dagen van Luther, Wesley, op die manier, terwijl eigenlijk het muziekblad hier laat zien dat het een andere dag is. Zie? Zie? Zie? Wij kunnen niet leven in het licht van Luther; hij was een hervormer. We waarderen zijn—zijn rol, maar we hebben dat uitgespeeld. We zijn veel verder *hier* achteraan in het Boek nu. Zie? We kunnen—we kunnen het niet uitvoeren op die wijze.

¹⁶⁸ Nu, de enige manier waarop u het ooit zult kunnen doen, mijn broeders, is dit. En broeders van de wereld, van de verschillende delen van de wereld zou ik kunnen zeggen, er is maar één manier voor die—voor die dirigent om te doen. Hij moet in dezelfde Geest komen waar de Componist in was, dan heeft hij het. En wanneer de Gemeente, de Symfonie Zelf, waar de wereld uitkijkt naar deze tekenen en wonderen; wanneer de Gemeente en de Componist en de dirigent allen in de Geest van de Componist komen.

¹⁶⁹ Dan, wanneer ze zeggen: “De dagen van wonderen zijn voorbij,” wordt de juiste toon niet aangeslagen.

¹⁷⁰ Maar wanneer het in de juiste beweging ervan komt en de juiste Geest ervan; hoe gaat u het doen totdat de Geest neerkomt van de Componist? Amen. Wanneer u dan zegt: “De dagen van wonderen zijn nooit voorbijgegaan,” roept de Symfonie uit: “Amen!” Wanneer we het aanslaan, zeggen: “Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer,” roept de Symfonie uit: “Amen!” “U zult kracht ontvangen nadat dit de Heilige Geest op u is gekomen.” De Symfonie roept: “Amen! Ik heb het.” Er is dan geen giswerk meer bij. De hele Symfonie is precies in harmonie met het Woord. En gaat . . . [Broeder Branham klapt in zijn handen—Red.] Dat is het. O! Het is een prachtig iets. De dirigent en de Componist moeten in dezelfde Geest zijn. En zo moeten de muzikanten het ook zijn, in dezelfde Geest, om het

allemaal uit te beelden. En de wereld vraagt zich af wat er aan de hand is.

¹⁷¹ Het communisme waar ze over praten en heeft me er ziek van gemaakt, en al deze integratie en al het andere en rassenscheiding. O genade! Zo'n, al deze onzin, terwijl het komen van de Here nabij is; er is iets dat verkeerd aanslaat. Ik ben bang dat de dirigent . . . De dirigenten uit de Geest van de Componist zijn geraakt.

¹⁷² Wanneer wij die Componist zijn Geest krijgen, die oorspronkelijke kracht van God, waarvan de Bijbel zegt: "Mannen vanouds werden bewogen door de Heilige Geest om deze Bijbel te schrijven," zult u die twee Chinese stukjes papier samen zien komen, net zoals Gods Bijbel en een gelovige samenkomen, omdat ze allebei in dezelfde Geest zijn. Ze zijn allebei hetzelfde. Ze passen precies in elkaar. Wat wij vandaag nodig hebben zijn dirigenten, dat is juist, terug naar het Woord, terug en het geloven, precies zoals het gezegd is. Dan ziet u de, God Zelf. Dat is de ontsluiting. Het toneelstuk wordt werkelijkheid gemaakt.

¹⁷³ Tegenwoordig zeggen ze: "Wel, Hij is een historische God. Wij weten dat Hij de Rode Zee doorkruisde. Hij heeft *dit* allemaal gedaan. En Hij was in de—de vurige oven met de Hebreeuwse jongelingen." Wat hebt u aan een God uit de geschiedenis als Hij niet, vandaag niet Dezelfde is? De mens verheerlijkt God altijd voor wat Hij heeft gedaan, denkt aan wat Hij zal doen, en negeert wat Hij aan het doen is. Dat zit gewoon in de mens om dat te doen. En het is vandaag de dag hetzelfde, mijn broeders. Het is precies hetzelfde. O my!

¹⁷⁴ Laten we teruggaan en de Symfonie juist gespeeld krijgen, waar zij van de wereld het kunnen zien. Jezus zei: "Als Ik van deze aarde verhoogd zal zijn, zal Ik alle mensen tot Mij trekken." En: "Hij is Dezelfde, gisteren, vandaag en voor immer."

¹⁷⁵ Laat de dirigenten in de juiste Geest komen met de muzikanten en met de Componist — alles zal in orde wezen. Dan zijn we, geen giswerk bij, wij zijn dan met Hem geïdentificeerd. Hebreeën 13:8 zei: "Hij is Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer."

¹⁷⁶ We zijn geïdentificeerd met Hem in Handelingen 2. We zijn geïdentificeerd met hen, met dezelfde doop, hetzelfde. Alles wat Hij was, toen, en alles wat Hij is, alles wat Hij was en alles wat Hij is, zijn wij. Precies.

¹⁷⁷ Net zoals als ik een echte Amerikaan wil zijn, moet ik geïdentificeerd zijn met alles wat zij was, alles wat zij is. Ik moet ermee geïdentificeerd zijn, als ik een echte Amerikaan ben.

¹⁷⁸ Als ik een echte Amerikaan ben, dan ben ik geland op Plymouth Rock. Amen. Dat deed ik, als ik een Amerikaan ben. En u ook; u landde op Plymouth Rock met de pelgrimvaders.

Op Plymouth Rock, toen zij daar landden, was ik bij hen; u ook, iedereen.

179 Ik reed met Paul Revere mee, de weg af, om haar te waarschuwen voor gevaar. Precies, ja.

180 Hierzo bij Valley Forge stak ik de bevroren Delaware over, met een troep soldaten waarvan de helft geen schoenen aan had. Ik bad de hele nacht ervoor met George Washington. Ik stak de Delaware over met een visioen in mijn hart. Wij zijn Amerikanen. Ja meneer. Bij Valley Forge, jazekeer.

181 Ik bracht dank met de oorspronkelijke Dankzeggingsvaderen; ik bracht dank aan God. Als ik een echte Amerikaan ben, werd ik daar geïdentificeerd aan die tafel.

182 Als ik een echte Amerikaan ben, werd ik geïdentificeerd toen ik met Stonewall Jackson stond.

183 Als ik een echte Amerikaan ben, werd ik geïdentificeerd bij de Boston Tea Party, ja meneer, toen wij weigerden onze ogen dicht te laten drukken. Wel, ik, als een echte Amerikaan. Ik werd daar geïdentificeerd met dat. Ja meneer. O tjonge!

184 Ik luidde de vrijheidsklok, de eerste 4 juli, in 1776. Ik luidde de vrijheidsklok hier en verklaarde dat wij onafhankelijk zijn. Om een echte Amerikaan te zijn, moest ik dat wel.

185 Ik was geïdentificeerd met haar schaamte in de Revolutie, toen broeder vocht tegen... Ik moet haar schaamte dragen evenals ik haar glorie moet dragen. Als ik een Amerikaan ben, moet ik dat. Ik was met haar geïdentificeerd. Ja meneer.

186 Ik was daar in Gettysburg geïdentificeerd toen Lincoln zijn toespraak hield. Ja meneer.

187 Ik was op Wake Island, over die bloedige soldaten hun lichamen. Ik rees op op Wake Island.

Op Guam hielp ik die vlag hijsen.

188 Ik ben een echte Amerikaan. Amen. Alles wat zij is, ben ik, en er trots op. Jazekeer. Alles wat Amerika is geweest, alles wat zij is, dat ben ik nog steeds, om Amerikaan te zijn. Alles wat zij was, moet ik zijn, want ik ben met haar geïdentificeerd.

189 Net zo door een echte Christen te zijn, u moet ermee geïdentificeerd zijn.

190 Ik predikte met Mozes en waar... of met Noach en waarschuwde de mensen voor het komende oordeel; om een echte Christen te zijn.

191 Ik was met Mozes bij de brandende struik, ik zag de Vuurkolom, ik zag Zijn heerlijkheid. Ik was met Mozes daar in de woestijn. Om een Christen te zijn, moet ik geïdentificeerd worden met alles wat God was, om een Christen te zijn. Ik zag Zijn heerlijkheid, ik hoorde Zijn Stem. Probeer het me nu niet

weg te redeneren, want ik was erbij, ik weet waar ik het over heb, ik zag wat er gebeurde. Ja meneer.

¹⁹² Ik was bij de Rode Zee, toen ik de Geest van God neer zag komen en het water zag scheiden van de ene kant; niet door een hoop riet heen, wat ze vandaag proberen te zeggen, maar door een zee van ongeveer dertig meter diep. Ik heb de Geest van God gezien. Ik liep met Mozes over die droge grond heen door die Rode Zee.

¹⁹³ Ik stond bij de berg Sinaï en zag de donder en bliksem vallen. Ik at manna met hen daar. Ik dronk uit die Rots; ik doe het nog steeds vanavond. Ik was geïdentificeerd met de manna-eters. Ik was geïdentificeerd met hen die uit de Rots dronken.

¹⁹⁴ Ik was ook geïdentificeerd, toen Jozua op een trompet blies en de muren van Jericho neervielen.

Ik was in de leeuwenkuil met Daniël.

Ik was in de vurige oven met de Hebreeuwse jongelingen.

Ik was op de berg . . . met Elia op de berg Karmel.

¹⁹⁵ Ik was met Johannes de Doper en voor die critici. Ik zag de Geest van God neerdalen. Ik hoorde de Stem van God, zeggende: "Dit is Mijn geliefde Zoon in Wie Ik Mijn welbehagen heb te wonen." Ja meneer. Ik was zeker met hem geïdentificeerd. Dat is precies juist.

¹⁹⁶ Ik was geïdentificeerd daar bij het graf van Lazarus, toen Hij Lazarus opwekte. Ik was geïdentificeerd bij de vrouw bij de bron, toen Hij haar haar zonden vertelde. Ja meneer.

¹⁹⁷ Ik was zeker met Hem geïdentificeerd in Zijn dood. En ik was geïdentificeerd op het eerste Pasen. Ik verrees met Hem uit de dood. Ik ben met Hem geïdentificeerd in Zijn dood.

¹⁹⁸ Ik was met de honderdtwintig in de bovenkamer. Ik was geïdentificeerd daarboven met hen. Hé! Ik—ik voel me religieus. O my! Ik was daar geïdentificeerd. Ik ben er één van. Ik was geïdentificeerd. Ik kreeg dezelfde ervaring die zij hadden. Ik was erbij toen het gebeurde, om een echte Christen te zijn. Ik was getuige van de machtige ruisende wind die kwam. Ik was er getuige van. Ik voelde de kracht van God toen die schudde. Ik was bij hen die in tongen spraken. Ik voelde de zalving daar binnenkomen. Ik was bij hen. Ik was geïdentificeerd met hen, toen de Heilige Geest door hen begon te spreken in tongen.

¹⁹⁹ Ik was bij Petrus voor de critici in Handelingen 2, toen hij de grote prediking predikte die hij hield. Ik was met hem geïdentificeerd. Ja meneer.

²⁰⁰ In Handelingen 4, toen ze samenkwamen—ik was bij hen toen het gebouw schudde. Na de gebedssamenkomst schudde het gebouw waar ze gezeten waren. Ik was daar met hen geïdentificeerd.

Ik predikte met Paulus op de Marsheuvel. Ja meneer.

²⁰¹ Ik was met Johannes op het eiland Patmos en zag Zijn tweede komst.

Ik was met Luther in de Reformatie.

²⁰² Ik was met Wesley, die brand; weggerukt uit het vuur, toen de grote opstand tegen de Anglicaanse kerk. Ik was daar met hem.

²⁰³ En hier ben ik vanavond, 1964, in Philadelphia, Pennsylvania, geïdentificeerd met dezelfde soort groep, met dezelfde soort ervaring. Ik moet het zijn om een Christen te zijn. Ik moet geïdentificeerd blijven waar het Woord van God gemanifesteerd wordt. Ik ben geïdentificeerd met een groep die de Geest van God voelt.

²⁰⁴ Ik ben geïdentificeerd met een groep die weet dat Hij ontsluierd is, die weet dat Hij Dezelfde is gisteren, vandaag en voor immer, die weet dat dit geen fanatisme is. "Het is Jezus Christus Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer." Ik ben geïdentificeerd met die groep hier vanavond. Al worden ze een stelletje kettters genoemd, een stelletje fanatici, vanwege het Woord van God. Maar: "Ik ben niet beschaamd voor het Evangelie van Jezus Christus, want het is de kracht van God tot redding," en ik ben er één. Ik ben met die levende brieven waarover ik sprak, betuigd, God versluierd in menselijke vorm, in mannen en vrouwen. O!

²⁰⁵ God in Zijn *en morphe* opnieuw, ontsluierte Zichzelf en maakte Zich bekend aan Zijn volk. De grote Koning Die Zijn heerlijkheid neerlegde. "Nog een korte tijd en de wereld zal Mij niet meer zien. Ik zal versluierd zijn voor hen. Maar gij zult Mij zien, want Ik zal bij u zijn, zelfs in u, heel de weg tot aan de voleinding, veranderend van Luther naar Wesley naar, steeds maar verder, van heerlijkheid tot heerlijkheid. Ik ben nog steeds dezelfde God Die leefde en ga terug naar de oorspronkelijke heerlijkheid." Halleluja!

²⁰⁶ Hij heeft elke denominationele sluier gebroken, elke geluidsbarrière. Dat geluid dat zegt: "O, dat is fanatisme," Hij brak daar dwars doorheen. Het geluid dat daar uitkwam, zei: "O, die mensen zijn gek," Hij brak dwars door die sluier heen. Ja, Hij deed het. "O, u kunt het niet doen. Jullie zijn niets anders dan een stelletje fanatiekelingen." Hij brak daar dwars doorheen. "Er bestaat niet zoiets als goddelijke genezing." Hij brak daar dwars doorheen, o tjonge, want Zijn Woord zei dat Hij dat zou. U kunt het Woord van God niet overwinnen.

²⁰⁷ En daar staat Hij ook vanavond, de machtige Overwinnaar, sinds Hij iedere Methodisten-, Baptisten-, Presbyteriaanse, elke andere soort sluier brak. Hij staat nog steeds onder Zijn volk vanavond, onoverwonnen door tradities. Laat men zeggen wat ze willen, doen wat ze willen, alles wat ze maar willen. God komt dwars door die geluidsbarrière heen breken.

208 En bedenk: ze zeggen me dat wanneer een vliegtuig echt door die geluidsbarrière heen breekt, er geen grens is aan zijn snelheid.

209 En ik zeg u, wanneer u die traditionele barrière doorbreekt, “dat Jezus ver in het verleden ligt en Hij nu niet is,” wanneer u ontdekt dat Hij Dezelfde is, gisteren, vandaag en voor immer, is er geen grens aan wat God zou kunnen doen, hier in deze conventie, en deze wereld laten zien wat ze nodig hebben: niet een wereldtentoonstelling, maar een wereldopwekking die gevuld en gedoopt zal worden, met de tegenwoordigheid van de levende God, *en morphe*, Zichzelf in menselijk vlees versluiserend. Halleluja! Ik geloof het.

210 Verbrak elke barrière, elke voorhang, elke sluier! Niets kan Zijn tegenwoordigheid verbergen. Wanneer mensen honger krijgen in hun hart, is er een sluier klaar om verbroken te worden. Daar kunt u gewoon op vertrouwen. Verscheurde elke sluier door Zijn grote Heilige Geest!

211 En hier staat Hij vanavond, de machtige Overwinnaar, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer; de zieken genezend, de gelovigen depend, precies zoals Hij altijd deed. Hij is de machtige Overwinnaar. Verdoemde duivels zijn op de vlucht. Ja meneer. Dat zijn ze altijd wanneer Hij in de buurt is.

212 Tot slot zou ik dit kunnen zeggen. Er was een . . . Ik las een verhaal vele jaren geleden over een oude violist. Hij had een oude viool die ze gingen verkopen. U hebt het verhaal vele malen gehoord. En ze wilden hem verkopen voor een bepaald bedrag. En de veilingmeester zei: “Wie geeft mij *zo-en-zo*?” Ik geloof dat hem wat kleingeld werd aangeboden, misschien vijftig cent of zoiets. “Eenmaal, andermaal, . . .”

213 Meteen stond er een man achterin op. Hij zei: “Wacht eens even.” En hij liep naar voren en pakte het. Laten we ons voorstellen dat hij dit speelde:

Er is een Bron gevuld met Bloed,
Getrokken uit Immanuels aderen.
Wanneer zondaars ondergedompeld in de
vloed,
Al hun schuldige smetten kwijtraken.

214 Toen hij het dan neerlegde, was er geen droog oog in de zaal. Toen zei hij: “Wie biedt?”

215 Een zei: “Vijfduizend.” “Tienduizend.” Het was onbetaalbaar. Waarom? De—de oude meester van de viool had de ware kwaliteit ervan onthuld.

216 O broeder, zuster: nu, laat de Meester van dit Woord, Die het schreef, de grote Heilige Geest, Zijn strijkstok harsen, met liefde, en hem over uw hart trekken.

Er is een Bron gevuld met Bloed,
Getrokken uit Immanuel's aderen.

217 U zult de volle waarde zien en de ontsluiserde God regelrecht in zicht zien komen. Dat Hij precies Dezelfde is als Hij was toen Hij op de dag van Pinksteren op de mensen viel, toen Hij Zich regelrecht in hen *kenos*-te, "ledigde." Dat is juist.

218 U zegt: "Broeder Branham, ik heb geprobeerd. Ik heb geprobeerd. Ik heb *dit, dat en het andere* gedaan."

219 Op een dag hield ik een samenkomst in Carlsbad, New Mexico. En we gingen naar beneden in dat grote oude vleermuisgrot daar. En het zag er nogal spookachtig uit, en we kwamen daar beneden aan. En de—de man, toen hij daar beneden kwam op deze plek, hij—deed hij de lichten uit. En o, tjonge, u kunt zich voorstellen hoe donker het was. 't Is gewoon. . . 't Is zo donker dat u het kon voelen.

220 En dat is zo ongeveer hoe de tijden worden, wanneer wij de kerk zien die faalt om Gods Woord te herkennen; wanneer u onze dochters van Sion ziet doen hoe zij doen; wanneer u onze broeders ziet die roken en drinken en—en vuile moppen vertellen en zo en nog steeds proberen hun belijdenis in Christus vast te houden. O tjonge, het is donker. Het is pikdonker.

221 We zien het teken van Zijn komst. Er zal. . . Het is altijd het donkerst vlak voor de dag. Dan komt de Morgenster tevoorschijn om de dag te begroeten, en hem aan te kondigen en te laten zien dat hij eraan komt. Merk op.

222 Daarzo, toen ze het uitdeden, was er een klein meisje dat het gewoon uit alle macht uitschreeuwde. Er was een kleine jongen die naast de gids stond, en hij zag die gids toen hij de lichten zo uitdeed. En dat kleine zusje raakte bijna helemaal overstuur. Ze schreeuwde en sprong op en neer. "O! Wat gaat er nu gebeuren? Wat is er aan de hand? Wat is er aan de hand?"

223 Weet u wat hij riep? Hij zei: "Wees niet bang, kleine zus. Er is een man hier die de lichten aan kan doen."

224 Luister kleine zus, u denkt misschien dat we klein zijn en in de minderheid. Maar wees niet bang. Er is een Man hier Die de Lichten aan kan doen. Dat is de Heilige Geest. Gelooft u het?

225 Laten we even onze hoofden buigen. Het spijt me dat ik u zo lang heb gehouden.

226 O grote God des hemels, terwijl U Uzelf ontsluit, Uzelf ontvouwt, Uzelf bekend maakt, de grote Koning der heerlijkheid, neem deze kleine illustraties vanavond en laat ze neervallen in de harten van de mensen. En mogen we die Ontsluiserde zien, Diegene Die neerkwam en het voorhangsel van de tempel scheurde; en dan regelrecht uit dat voorhangsel ging en regelrecht weer neer in menselijke sluiers kwam, op de

dag van Pinksteren; altijd Dezelfde geweest, veranderend van heerlijkheid tot heerlijkheid.

227 En nu zijn we weer helemaal terug, zoals de hele natuur die het uitbeeldt, helemaal terug naar het oorspronkelijke Zaad, helemaal van het ene gemeentetijdperk naar het andere. En in dit laatste tijdperk hier, hier zijn we, helemaal terug naar het Oorspronkelijke dat viel op de dag van Pinksteren om elk Schriftgedeelte te vervullen: "Het Licht in de avondtijd," en "De werken die Ik doe, zult u ook doen," en zovele dingen die U beloofde in Uw Woord.

228 Vader, als er hier iemand is die nog nooit door die sluier is gebroken, of als er hier iemand is die slechts iemand heeft nagedaan die door de sluier heen is gegaan, geef vanavond genade, Vader. Mogen zij die machtige Overwinnaar hier zien staan, vol van genade en kracht om te vergeven. Sta het toe, Vader.

229 En terwijl onze hoofden gebogen zijn, zouden er sommigen hierbinnen zijn? Hoevelen, waarvan ik zou mogen zeggen, die zouden zeggen: "Broeder Branham, ik steek mijn hand op. Bid voor mij"? Blijf gewoon uw hoofd gebogen houden en hef uw hand op. "Ik wil door elke sluier heen breken totdat ik werkelijk de Overwinnaar kan zien." God zegene u. Tjonge, de handen! Op de balkons aan de rechterkant? God zegene u. Balkons aan de achterkant? Hef. . . God zegene u. Wees echt eerlijk. Aan de linkerkant? Hef uw hand op, zeg: "Broeder Branham, ik ben misschien al jaren een Christen geweest, maar eigenlijk ben ik nog nooit door die sluier gekomen. Ik heb het nog nooit echt gedaan. Ik heb niet datgene wat zij toen hadden." Vandaag hebben we. . . "Ik ben een broeikasplant."

230 Neem een bloem die in een broeikas is gekweekt: je moet hem verzorgen, aaien, besproeien, bewateren. Maar die originele plant die daar in de woestijn groeit, dezelfde soort bloem, lijkt erop; hij krijgt geen druppel water, maar er komen geen insecten op. Hij is ruig. Het is een echte.

231 Zou u het Christendom kunnen vergelijken, het Christendom van vandaag met wat het toen was? Kunt u zich voorstellen, deze groep die we vandaag Christenen noemen, over de hele wereld, dat zij zijn als diegenen na Pinksteren; vertroeteld en geaaid en van de ene kerk naar de andere, en iets zeggen wat u niet aanstaat, dan opstaan en eruit lopen? En, o, zou u zich dat kunnen voorstellen? Nee. Wat is er aan de hand? Het is een reproductie.

232 Michelangelo, die het monument van Mozes maakte, u kunt daar een reproductie van krijgen, heel goedkoop. Maar het origineel?

233 Degene die het Avondmaal des Heren schilderde, ik denk dat dat originele schilderij in de miljoenen dollars zou oplopen, als u

het zelfs zou kunnen kopen. Ik weet niet eens waar het is. Maar u kunt een goedkope reproductie ervan kopen voor ongeveer een dollar achtennegentig cent. Dat kan.

²³⁴ En zo is het vandaag. Een goedkope Christen, een reproductie, slechts een kerk-aansluiter, u kunt ze kopen voor een sigaret of een—of een gewoon drankje. Of voor een vrouw met geknipt haar of geverfde lippen, u kunt haar kopen voor alles ook maar in de modes van de wereld. Maar u kunt dat echte niet aanraken.

²³⁵ Ik zie Hem volledig in zicht, Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer.

²³⁶ O, Christen, wilt u niet een echte Christen zijn? Als er enigen zijn die uw handen niet hebben opgestoken, wilt u het doen terwijl ik, gewoon ga bidden? God zegene u. God zegene u. O, dat is gewoon prima. Kijk daar eens naar.

²³⁷ Onze hemelse Vader: “Uw Woord zal niet ledig tot U terugkeren.” U was Degene Die de belofte deed. Ik ben alleen verantwoordelijk om te zeggen dat U het zei. Ik herhaal alleen Uw Woorden. U zei: “Hij die Mijn Woord hoort en gelooft op Hem Die Mij gezonden heeft, heeft Eeuwig Leven.” U beloofde het.

²³⁸ En Here, wij weten dat we die reproducties vandaag hebben, velen die zeggen dat ze geloven terwijl ze niet geloven. Het wordt zichtbaar. Maar Here, er zijn ook sommige echten.

²³⁹ Ik bid dat U hier vanavond gewoon wilt toestaan dat elke man en vrouw, jongen of meisje, ongeacht van welke natie ze zijn, welke kleur ze hebben, tot welke kerk ze behoren, o God, vul hen. Mogen zij de ware manifestatie van diezelfde Jezus vandaag zien, hier in ons midden, zoals Hij was op de dag van Pinksteren, toen Hij Zichzelf openbaarde voor dit tijdperk, als zijnde de Heilige Geest. Sta het toe, ziende dat de Woorden in vervulling gaan, de profetieën uitkomen!

²⁴⁰ Vergelijken wij vandaag wat genoemd wordt de kerk van de wereld daar, de Wereldraad van Kerken, en vergelijken dat met een belofte op Pinksteren? Er is helemaal geen vergelijking. Wij kunnen onze vuile kleren niet laten wassen met dat bonnetje.

²⁴¹ Maar Here God, als wij terug zullen komen naar die Bron, is daar een reinigingsproces, dan zal onze ervaring en Gods Woord in elkaar passen. Dan kunnen we ons bezit opeisen. Sta het toe, Here, vanavond, als ik deze mensen in Uw handen toevertrouw. Geef aan ieder wat we nodig hebben, Vader. We vragen het in Jezus' Naam. Amen.

²⁴² God zegene u. Hartelijk dank voor het staan en lang te wachten. En het spijt me dat ik u heb gehouden tot tien minuten over tien. God zij met u tot ik u morgen zie. Ik geef de dienst nu over aan, ik neem aan aan de ceremoniemeester.

DE MACHTIGE GOD ONTSLUIERD VOOR ONS DUT64-0629
(The Mighty God Unveiled Before Us)

Deze Boedochap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op maandagavond 29 juni 1964 voor de conferentie van de Internationale Gemeenschap van Volle Evangelie Zakenlieden in het Bellevue-Stratford Hotel in Philadelphia, Pennsylvania, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org